

Studenec pri Mariboru. Podpisani se zahvaljuje vsem skupaj, ker se ne more vsakemu posebej, za brezplačno pošiljatev že prebranih »Bogoljubov«, »Glasnikov najsv. Srca«, »Cvetja«, »Angelčka in »Kato. misijonov« — ki se jih tudi brezplačno razdeli med tukajšnje delavce. Bog plačaj! — P. Marko Fišer, kapucin.

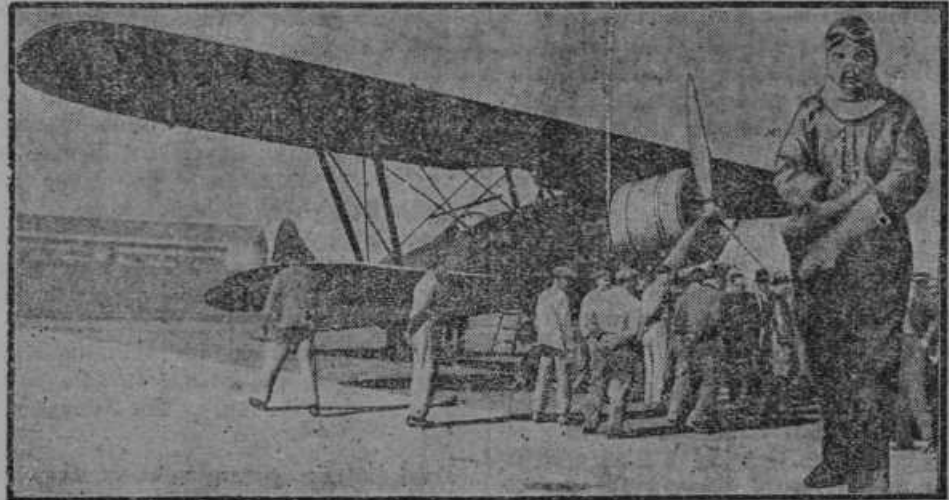
Vuzenica. Napad na romarje. Na praznik sv. Jožefa smo se tudi vuzeniški fantje udeležili božje poti k staroznani romarski cerkvi na gradu pri Slovenjgradu. Ker je bilo jako lepo vreme, se je zbralo prav mnogo ljudi. Posebno tistim, ki smo prvič obiskali ta prijazni kraj, so se jako dopadle kapelice križevga pota, tudi lepa cerkev, posebno pa veliki zvon, ki smo ga občudovali. Ko smo se vračali domov okrog 11. ure, smo tudi vstopili v neko gostilno v okolici mesta, da smo se malo okrepčali za daljno pot čez hribe. Ko smo ničesar slabega sluteč, stopili iz gostilne na cesto, nas je takoj obsula toča kamenja in drv, da sta bila naša dva fanta takoj oblitna s krvjo. Ko smo videli, v kako nevarnem položaju da smo, smo se tudi mi poslužili gradiva, katerega so naši napadalci pripravili za nas, da smo napad junaško odbili. Čim so napadalci videli, da ničesar ne opravijo, so se takoj poskrili v bližnje hiše in v šumo. Kaj so ti neznanji ljudje mislili napraviti s tem napadom, nam je uganka. Žalostno pa je, da se v našem kraju dogajajo takšne stvari!

Vuzenica. Dne 18. marca je po dolgotrajni mučni boleznini preminula gospa Julijana Ribičeva, rojena Jeznik, soproga dolgoletnega cerkvenega ključarja vuzeniške farne cerkve. Gospa je bila iz dobroznane Jeznikove rodovine, katero spoštuje vsak vuzeniški občan. Bila je dobra mati ter blaga žena. Naj ji bo lahka domača zemljica! Žalujočim naše iskreno sožalje!

Marenberg. V preteklem mesecu je zamahnila smrt pri nas z zelo ostro koso. Pobirala je skoraj samo po trgu, iz okolice, in sicer s pobočja Sv. Treh kraljev — so prinesli na tukajšnje pokopališče samo eno osebo: 34letno Vincencijo Messner, umrlo na pljučnici. Pljuč-

nica je pretrgala nit življenja tudi čevljarskemu mojstru in posestniku g. Antonu Höblingu, ki ga je dolga leta mučila naduha. Manjkali so mu trije meseci do 80. leta. Najvišjo starost med v marcu umrlimi je dosegla vdova in prevžitkarica gospa Marija Wrentschur, babica edanjega vršilca trških županskih poslov. Umrila je vsled starostne osiabelosti v 87. letu svoje starosti. Srčna bolezen je odvedla v večnost 70letno vdovo delavko Antonijo Korat. Zadnja v marcu je umrla 60letna Marija Weiss na vnetju možganov. Vsi pokojni so bili katoličani. — Bolezen je popustila in stari in mladi se veselimo lepe pomladi ter obdelujemo polja v upu, da nam bodo obilo rodila ter poplačala naše trpljenje.

mlečne izdelke drugod, samo da bi oni veliko zaslužili, na domačega proizvajalca in kmeta, od katerega oni sami največ zaslužijo, se pa ne ozirajo. Znano je, da je neki tukajšnji trgovec naročil za pustni čas v Mariboru 20 kg masla, samo da je bilo cenejše, kvalitativno pa mnogo slabše in da je on več zaslužil. In ravno tako je naročil maslo tudi za velikonočne praznike iz Maribora. Vkljub temu, da ima naša zadruga zadosti svežega in prav dobrega blaga v zalogi. Ugotovilo se je tudi, da je zadruga lansko leto izdala nad 110.000 Din članom za mleko. Večina tega denarja pa so člani pustili pri trgovcih za drugo blago, kakor za obleko in življenjske potrebščine, gg. trgovci so pa od zadruge kupili za blizu 3000

Nov višinski rekord 12.800 m je dosegel francoski letalec Lemoine.

Slovenjgradec. Mlekarska zadruga je imela zadnje nedeljo dopoldne v Zadrurnem domu svoj drugi občni zbor. Iz posameznih poročil je razvidno, da je bila zadruga za tukajšnji okraj zelo potrebna. Denarnega prometa je imela v lanskem letu, čeravno je začela poslovati šele v začetku majnika, 342.929,20 Din. Med slučajnostmi so se obravnavale važne zadeve, o katerih so se napravili koristni zaključki. Kmetijski referent g. Wernig je priporočal čim večjo in živahnjšo reklamo. Načelnik g. Lobe omenja, da je zadruga poskusila z vsemi mogočimi reklamami, kar pa nič ne pomaga, dokler bodo trgovci naročevali

Din blaga. Vsled tega se je soglasno sklenilo, da bo najboljša reklama to, da se da trgovcem ultimatum: ali bodo oni vse mlečne izdelke kupili od zadruge, da s tem podpirajo domače kmete, od katerih največ zaslužijo, ali pa bodo kmetje v nasprotnem slučaju nastopili napram trgovcem s tem, da tudi kmetje ne bodo šli kupovat več k domačim trgovcem, ampak bodo rajši naročevali in kupovali blago in vse potrebščine v Mariboru, ali kje drugeje potom tukajšnje Nabavne in prodajne zadruge. Kmetje bodo tudi svoje pridelke, ki so jim odvišni, prodajali potom prodajne zadruge in ne več trgovcem kakor do-

narno kazen; kajti večje vsote plačati bi ne zmogete.

Tako je bilo s kmetom. Veleposestnik je rajši hotel v zapor, kakor pa da bi plačal v denarju, ki ga ni imel in ki bi ga mu tudi nihče ne bil posodil.

Bridko besni so sedeli kmetje iz graščakovega okoliša in poslušali. Kakor tudi so si bili včasih večji, srednji in mali kmetje v laseh, sedaj so bili vsi eno, sedaj so bili vsi le kmetje, ki jim je trda predla vsem.

Gospod graščak je bil oproščen.

Vsi so se z lahkimi srci vrnili domov. In četudi so želeli vsi, da bi osovraženi predstojnik davkarije odšel iz tega kmetskega okraja, je vendar ostal.

— — —

17. septembra je do tal pogorel naflačeno polni Colnarjev skedenj. Videlo se je, da je podtaknila ogenj zlobna roka. Zavarovalnina, sklenjena že pred desetletji, je mogla kriti škodo le deloma.

»Sedaj pa bo morala prodati,« so govorili po vasi. Ana ni veliko prišla v stik z vaščani. Marsikom se je smilila osamela žena; večini pa se je nekako odtujila. Nobeden ni dvomil, da bi njen mož ne bil kriv. Ko so hodili v nedeljo mimo Katričinega groba v cerkev, so se plaho ozirali po spomeniku, ki ga je mati dala postaviti hčeri.

Sin ji je iznova poslal mnogo denarja, le naslova ni nikoli priložil, nikoli ni pisal, kako živi, kaj dela. V tem je bil podoben svojemu smrtnemu sovražniku, Colnarju, ki je bil umoril njegovo sestro in ki tudi nikoli ni pisal domov. Nesrečni ljudje, ki so morali iz domačega kraja, neradi pišejo pisma. Le ena edina želja se vedno in vedno oglašča v njih: »Dajte mi mir!« Sramota se rada skriva. Ta nesrečni mladi mož se je potikal po Južni Ameriki. Morebiti bi se vrnil, ko bi izvedel, da je sestra, ki mu je prizadejala toliko gorja, mrtva. Toda sporočiti mu to ni bilo mogoče.

Dalje sledi

dila od edninske tretje osebe k množinski tretji osebi »oni«, »njih«, »njim«, ki se je je polastila književnost tako odločno, da je ni bilo več mogoče iztrebiti. Ta oblika je prešla celo med nas Slovence in se še tuintam drži starih kmečkih ljudi.

— —

Bolni lasje.

»Strašno me danes lasje bolijo«, tožil je nekdo svojemu plešastemu prijatelju, »ker smo včeraj — preveč pili.«

»Prijatelj, ti si še le srečen«, odgovori plešasti, »ker tvoji lasje so bolni, moji so pa že davnaj pomrli.«

==

sedaj. Tozadevno se ima predložiti posebna vloga na Udruženje trgovcev za okraj Slovenjgradec in Prevalje ter objaviti v dnevnih listih, kakor tudi v tedniku »Slov. gospodar«, ki je tukaj najbolj razširjen.

Selnica ob Dravi, Resnici na ljubo ugotavljamo, da dopis v »Slovenskem gospodarju« z dne 29. marca ne odgovarja istini, ampak da je res baš nasprotno. Naši fantje so hoteli pokazati za pust nekaj veselega, kar jim je tudi uspelo in se je njihovega obhoda veselila cela Dravska dolina. Odločno moramo zavrniti trditve, da bi bilo meso ukradeno od maškeradnih obhodnikov. Če je pa res zmanjkalo par klobas, so bile te izmaknjene od čisto tuje roke, a so od nedolžnih bile pošteno plačane. Sploh pa pustnega veselja in rajanja ne doživljamo vsaki dan, ampak le enkrat na leto!

Fram. Dne 22. marca je v Ješenci pogorel Ferdinand Černe, po domače Vodusek. Framski gasilci so ogenj omejili, da je zgorela le hiša. Ker je Černe naročnik »Slovenskega gospodarja«, zato dobi 1000 Din zavarovalnine. — Smrt nas tudi letos pogosto obiskuje. Dne 23. marca je umrla v Morju Ana Leskovar; rojena in poročena v Gradcu, je po vojni bivala tukaj ter doživela 80. leto. Njena sestra Marija, s katero sta bili dvojčki, pa je vedno še zdrava in krepka. Umrli je nadalje na Pohorju Andrej Ivancič, ki je bil rojen v Uncu pri Rakeku, sedaj pa zapušča tu vdovo in dva nedoletna sinčka. Enako je morala v hladni grob Frančiška Kresnik na Požegu; za njo žaluje mož s tremi otroki-šolarji. Naj vsi v miru počivajo!

Gornja Polskava. Dan 27. marca je bil zelo kritičen. Popoldne okrog 5. ure se ponesreči zasebni avto ob župnijskem plotu. Zvečer bi je plat zvona, ob osmih gori na Spodnji Polskavi pri Mesariču, kateremu uniči vsa poslopja in ves inventar. Sedaj bo vendar mir. Ne, ampak ob ¼ na 11. uru zažari gospodarsko poslopje župnišča na Gornji Polskavi s strašnimi ognjenimi zubli proti nebu, da je bila vsa okolica naenkrat razsvetljena. Celo poslopje je bilo leseno in s slamo krito, v katerem je bilo veliko krme, slame, stelje, gospodarskega orodja, ki je vse postalo plen in žrtev neugaaljivega ognja. Vrh požarniki iz Spodnje Polskave so še bili zaposleni pri tamošnjem požaru, ko je odšla požarna bramba gornjepolskavska že domu, in so takoj prihiteli na pomoč in takoj za njim tudi domača požarna bramba s svojo motorno brizgalnico in obe sta delali z vso močjo, da ni požar zajel tudi župnišča, oddaljenega samo 7 m od gorišča. Okoli ponoči je prihitela še framska požarna bramba na pomoč. Nevarnost za sosednja poslopja je bila sedaj odstranjena; vendar je ostala straža domače požarne brambe na straži vso noč; toda okrog devetih se je zopet vnelo tramovje in nastopiti je morala domača požarna bramba k novi obrambi. Povzročena škoda je velikanska, zavarovalnina nizka, ker je konkurenčni odbor pred leti uknil zavarovalnico, cerkev pa nima sredstev. Vrhim požarnikom domačinom in sosednjim za njihov trud in delo: Bog plačaj!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Od Sv. Lovrenca se nam naročnik pritožuje, da so se fantje na godovanju neke gostilničarke, ki jih je za ta večer že dalje časa vabila z vinom in klobasami, tako razvneli, da so, menda s sodelovanjem možakarjev, enemu fantu odprli glavo, več ostalih pa je odneslo bolj tiha, čeprav skeloča odlikovanja. Mi pa smo mnena: ako se res v tisti krčmi tolikokrat napijejo možje in fantje, da prihaja iz tega doti pobojev pa domačih preprirov, zakaj pa ne bi oblasti na to opozorili? Saj imamo vendar

zakon, da se kaznuje gostilničar, ki daje čez mero piti, celo gostilna se mu lahko odvzame! Zakaj se niti tistih dobrih zakonov, ki jih še imamo, ne bi poslužili! Marsikatero zlo bi se dalo zabraniti. Lovrenčkim fantom bi pa že svetlovali, naj bi se ozrli na lepše vzore in se po njih ravnali! Koliko hvaležnejšega dela bi imeli, ki bi jim bilo v korist in čast!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Splošno sočutje zbuja družina Zafošnik, po domače Maroškova, v Zgornjih Pleterjeh, ki ji je nenadna smrt ugrabila vrlo mater in gospodinjko Barbaro, staro komaj 43 let. Čez dan je še čvrsto delala na polju, med večerjo domačih pa nagloma zaspala za vedno. Zapustila je moža ter petero otrok, katerih trije hodijo že v šolo, dva sta še pa manjša. Naj uživa rajski mir v Bogu ter od tam s svojo priprošnjo podpira svoje drage na zemlji! — Zadnja leta smo se že veselili, da je duh alkoholizma kolikor toliko ponehal; na žalost pa zadnji čas ta zmaj tudi pri nas vedno bolj strahotno dviga svojo glavo, in največ radi tega pride do fantovskih pretepev in pobojev, ki se morajo končati v bolnici in pred sodišči. Ljudje božji, ali ni škoda zdravja, denarja, izgube časa in časti!? Denarna stiska je tako huda, da je neki premeten Haložan na Ograji v Apačah samo na Marijin praznik in v nedeljo kar na cesti stočil dva (reci: dva!) polovnjaka vina. Deca ne more iz mnogih hiš ne v cerkev, skoraj niti v šolo, vsi stradajo in so pozimi v cunjah prezebali, za vino pa je morala biti gotovina! Kako bi temu rekli? — Iz ene vasi so v bolnico v Ptuj zapeljali nekega fanta s hudimi poškodbami, pa pravijo, da še ni prav jasno, ali gre za ulovljenega kurjega tatu, ali zopet za fantovski pobjoj. — Marijin vrtec je dne 26. marca dobil pol stotine novih cvetk, in še ena mala četa čaka na sprejem. Nato se je pa mladina na odru skromno in iskreno poklonila svojim materam, ki jih naj Bog živi!

Sv. Urban pri Ptuju. Previden s tolažili sv. vere je dne 25. m. m. šel uživati boljše življenje posestnik Janez Furbas, po domače Belecov Janž. Kot mnogoleten naročnik »Slov. gospodarja«, delaven in skrben gospodar, velik dobrotnik revežev, obenem pa junaško potrpežljiv v zadnji boleznii, je bil vsem zgled vzornega moža ter celega kristjana, kakršnih danes najbolj potrebujemo. Vedno veselega značaja tudi v križih in trpljenju ter vnet prijatelj molitve in vzoren član III. reda bo ostal vsem, ki so ga poznali, v dobrem spomnu. Zapušča hčer in male vnukinje ter žalosti potrho ženo Terezijo, rojeno Roškar, sestro že rajnega patra Viktorina, ki je kot bivši frančiškanski gvardjan v Gradcu pred štirimi leti umrl. Tudi pok. patra sestra je umrla kot usmiljenka v Budapešti leta 1909. Ravnotako sta dve sestri danes pok. Janeza umrli v samostanu. Torej rodbina, ki je darovala že lepo število svojih članov samo Bogu. Rajni počiva zdaj sredi starodavnega urbanskega pokopališča, na katerem je pred 150 leti še stala cerkviča sv. Bolfanka. Iz njenega materijala in od podrtje cerkve sv. Janeza v Lovrenčki župniji je postavljena sosednja župna cerkev Sv. Bolfanka v Slov. goricah leta 1785. Med mnogimi zaslužnimi dušniki pastirji je pokopan na tem pokopališču tudi vesel pesnik Slovenskih goric Leopold Volkmer (umrl leta 1816). Vsem daj Bog večni mir in pokoj!

Savci pri Sv. Tomažu. Na gostiji Kukovec Marije in Bezjak Alojzija se je nabralo za Društveni dom pri Sv. Tomažu 125 Din. Vsem darovalcem iskreni: Bog plačaj! Novoporočencema pa želimo v novem stanu obilo sreče in zadovoljnosti!

Velikonočni darovi:

lepa knjiga, spominki, razni albumi, okraski za dom itd. velika izbira in poceni v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5, Aleksandrova cesta 5 in Kralja Petra trg 4.

Središče ob Dravi. Dne 29. marca smo imeli v svoji sredini misijonarja preč. g. p. Jožefa Kerec. Do zadnjega koticika je napolnilo občinstvo obširno Krekovo dvorano in vsi so spoštljivo vstali, ko se je pojavila med njimi ljubezniva postava misijonarja, ki ga je pozdravil domači g. kaplan. Govoril je g. misijonar dve uri o svojem delu, trpljenju in žrtvah za božje kraljestvo v misijonu na Kitajskem. Predavanje je spremljalo nad 100 krasnih skioptičnih slik. Drugo jutro je govoril tudi v cerkvi. Ob tej priliki se je darovalo za misijone na Kitajskem 500 Din v cerkvi in v dvorani. G. misijonarju smo vsi zelo hvaležni, da se je potrudil tudi k nam in radi bi ga še kdaj videli in čuli, če bo mogoče.

Sv. Andrež v Slov. goricah. Veselo se sliši petje kopačev po naših vinogradih. Kljub težkim sedanjim časom nam ne sme manjkati dobre volje do poštenega veselja. Kdo bi zameril mladim ljudem, če ga zmerno pijejo. Žalibog se najdejo tudi taki, ki ne poznajo mere. Alkohol jim razburi kri in marsikateri odnese proti večeru od kola ali motike polomljene ude. Najnevarnejše so mladini pozne ponočne ure. V nedejo pred pozno službo božjo se je vršila pri nas prava bitka. Strelji so odmevali, noži so se bliskali v zraku in kri je brizgnila do cerkvenih vrat. Ljudstva se je polastila velika hojazen. Vse je drlo iz cerkve, da vidi prizor, kakršnega naša fara že dolgo ni videla. Pretep je bil iz starega sovraštva, pri katerem prej ni konca, dokler eden ne gre nepripravljen v večnost. Ali ne bo že konec ta srovosti? Ali ne yeste, vi mladi ljudje, da sekate globoke rané v srcé svojim vzgibijem, celi fari pa delate sramoto? Mladina, živi pošteno, da ne bo pokora prepoznal! Še nekaj! Po vseh časopisih se bere o ljudski stiski, ki se zove kriza. Časi, v katerih živimo sedaj, so res žalostni, posebno za kmeta. Rubezni in prisilne prodaje so skoraj na dnevnem redu. Kje dobiti denar za razne dajatve in gospodarske potrebščine? Če imamo kaj za prodajo, to nima nikake cene. Imamo še polne kleti vina, pa kupcev ni. Zato pri nas živi kmet v hudih stiskah. Dolg se kopiči na dolg, denarja ni in zato mu bo prej ali slej zapel boben. Biti bo moral najemnik, ali pa bo izgnan kot berač po svetu.

Sv. Andrež v Slov. goricah. Tukajšnje Apostolstvo mož in fantov si je nabavilo novo cerkveno bandero, lepo delo mariborskih šolskih sester. Eno plat krasi na rumeno-belem polju slika Srca Jezusovega, drugo na rdečem polju slika sv. Jožefa. Na praznik sv. Jožefa se je izvršila slovesna blagoslovitev praporja. Poprej so opravili možje in fantje skupne štiridnevne duhovne vaje pod vodstvom č. g. dr. Knavsca, misijonarja od Sv. Jožefa nad Celjem. Dnevno sta bila po dva govora, katerim so možje in fantje vselej prisostvovali v obilnem številu, da je bila cerkev precej polna samo moških. Skoraj vsi so pristopili po dvakrat k sv. obhajilu. Mogočen vtis na celo župnijo pa je naredilo skupno sv. obhajilo, ki se je radi velike udeležbe moralo vršiti po cerkvi navzdol. Mnogim so bile oči rosne ginjenja, ko so gledali te množice mož in fantov preje,

matí svojega Boga in Gospoda z vso pobožnostjo. To so bili veličastni trenutki: slovesno pritrkavanje zvonov, s kora mogočni »Povsod Bog«, spodaj pa dolge vrste moških pri sv. obhajilu. — Popoldan se je zvršila slovesna blagoslovitev moškega praporja, božjemu Srcu Jezusovemu posvečenega. V slovesnem sprevedu smo spremili novi prapor v cerkev. Otvorili so procesijo otroci Marijinega vrtca, tem so sedele dekleta-družbenice z zastavo, tem žene-družbenice s svojim novim praporom, potem možje in fantje z zakrito novo bandero; sledila je kumica, gospa Hrgova iz Ljubljane v krasi narodni noši, obdana od belo-oblečenih deklic, njej duhovščina in pevci. Ves čas je mogočno odmevala pesem: »Kvišku zdaj dežela vsa!« V cerkvi je gospa kumica pripela lepi trak na novo bandero. Iskrena zahvala! Mogočno je spet donelo po cerkvi »Povsod Boga...« Na novem praporu ob sliki božjega Zveličarja blesti napis: Tvoji smo, Tvoji hočemo ostati!« Možje in fantje, le pegum in korajžo, z nami je Bog! Hvala vam pa tudi za vašo požrtvovalnost za prapor Kristusov in vaš!

Sv. Benedikt v Slov. gozicah. V naši občini Trotkova so bili razrešeni občinski odborniki gg. Elbi Janez, Žižek Matija, Kocbek Ludvik in Žižek Janez. Mesto njih so bili imenovani Žižek Janez, Vrtnjak Peter, Znojti Jakob in Vogrin Anton.

Makole. Dne 21. marca, na prvi pomladni dan, je zapustil ta svet Andrej Jančič, kmet pri Sv. Ani. Rajni je bil blag in za vse dobro vnet človek. Svojo hišo, oziroma družino, je dal posvetiti presv. Srcu. Zato ga je ono v boleznih tudi obiskalo, da je tako duševno pokrepčan se napotil v večno spomlad. Kako je bil rajni pri ljudeh priljubljen, priča to, da so ga prišli kropiti ne le samo sosede, temveč ljudstvo skoraj iz cele župnije, kakor so se tudi v velikem številu udeležili pogreba. Imenovan je bil v naši župniji letos že 20. mrlič. — Kriza je pri nas prišla do vrhunca, kar boste lahko verjeli, če povem, da pridejo v trgovino stranke, ki zahtevajo $\frac{1}{2}$ kg rdeče soli in spet druga po $\frac{1}{2}$ kg koruzne moke. Kljub taki krizi je vendar zapustilo v predpustu 14 parov samski stan ter začelo zakonski. — Tudi kolesa bi morali prijaviti in v prijavi navesti firmo. Pa kako naj to storimo, ko imamo le stare šklempo, izvirajoče od petih trdk. In kako naj plačamo takso taki, kateri nismo nikakj obrtniki, če zaslužimo pri rigolanju ali pri kopi le 4–6 Din. — Razrešen je bil svojih občinskih dolžnosti ves občinski odbor občine Jelovec-Makole.

Šmarje pri Ješah. Naš rojak g. Štefan Čakš je stopil tiho soboto na najvišjo stopnjo priprave na mašniško posvečenje, ker je sprejel drugi višji red in postal dijakon. Drugi naš rojak, dolgoletni mestni ječar v Ljubljani, g. Josip Jezovšek, pa je stopil v pokoj in se s svojo gospo namerava pri nas naseliti. Za seboj puščata v Ljubljani najlepši spomin in hvaležnost vseh, ki so imeli priliko čutiti njuno varstvo in skrb, tako jima je zapisal »Slovenec« z dne 2. t. m. v slovo. Veselimo se takih rojakov.

Sv. Ema pri Pristavi. K večnemu počitku smo spremili vzorno in dobro mamico Marijo Kolenc iz Vonsarje pri Sv. Emi. Dobra ranjka mamica je bila mati prč. g. Leopolda Kolenca, župnika pri Sv. Vidu pri Grobelnem. Po kratki in mučni bolezni je ravno na začetek Marijinega praznika po polnoči na dan Marijinega oznanjenja dne 25. marca preminula in se preselila v veselo večnost. Čvrsta žena je dočakala redko starost 88 let v lani. Dvačkrat

je bila omožena: prvič z možem Wencer, drugič z Jakobom Kolenc iz Novecarkve. Imela je čvrste, zdrave hčere in sinove, 12 po številu. Sin župnik je sam v naglici prihitel sprevidet svojo preljubo mamico, katero je zelo iskro spoštoval. Prelep zgled vsem otrokom, kako se morajo starši spoštovati. Tri dni po sprevidenju je prihitel dne 27. marca k pogrebu svoje drage mamice in jo je od župne cerkve Sv. Rme spremljal skupno z domačim g. župnikom Plepelecem na zadnji poti na pokopališče. Pevci so zapeli mamici žalostinko. Blaga rajna naj počiva v miru!

Velenje. Žalostno so zapeli šmartinski zvonovi, ko je prišla tužna brzjavka iz rudnika Kosovo, da je nenadne smrti preminul naš nad vse spoštovani in priljubljeni mladenič Franc Oštir, po domače Štravsov Franc, iz Konovega v 26. letu svoje starosti. Rajni je bil zaposlen v rudniku Kosovo na Kosovem polju v južni Srbiji. Njegov brat Karol, ki služi kot podčastnik pri mornarici v Beogradu, poroča sledeče: Ko sem dne 16. marca dobil brzjavo od svojih staršev, da se ne morejo udeležiti pogreba, sem zaprosil g. kapetana za takojšen dopust. Na postaji me je čakalo uradniško oboje z g. ravnateljem na čelu, in rajnega znanci in prijatelji. Kakor mi poroča g. ravnatelj, je rajni kot predelavec nadzoroval električni stroj ter slučajno prišel v dotiko z električno žico, katera je bila hudo napeta. Ko se je dotaknil žice, je po izpovedi nekega delavca trenutno nastopila smrt. Po naročilu g. ravnatelja je počivalo delo na premogovniku dva dni. Pogreb je bil veličasten od ogromni udeležbi vseh tamkajšnjih delavcev in tudi uradnikov. Na lepo ozajšano belo krsto so prispevali ogromno množino vencev z napisi. Prihajali so tudi ljudje od vsake hiše in vsake vasi z vencji, da je bila udeležba spreveda ogromna, kar kaže, da je bil rajni tudi tam med vsemi zelo priljubljen. G. župnik iz Prištine je prišel na lice mesta k mrtvaškemu sprevedu. V Prištini je bila krsta prinašena v cerkev in po službi božji prenešana na katoliško pokopališče v Prištino v južni Srbiji. Počivaj v miru na Kosovem polju, njegovi duši pa sveti večna luč!

Št. Andrej pri Velenju. Kdorkoli izmed tujcev pride v našo župnijo, ne more prehvaliti njene ljubkosti in mirnosti ter prijaznosti njenih prebivalcev. Je to prijazna in solnčna pokrajina, od božje roke blagoslovljena, posejana z ličnimi in belimi kmetskimi domovi, od vseh strani obdanimi s sadnim drevjem. In naš sadjar, ki je vinogradnik obenem, skrbno pazi na svoje drevje; skrbno ga neguje in mu streže, dobro vedeč, da mu ob vsaki tudi najslabši letini obilo poplača njegov trud. Saj je sadjereja v teh težkih časih, ko je gospodarska kriza na višku, ko so vsi drugi pridelki pod ceno, edini glavni izhod iz denarne zagate. To je potrdilo zlasti preteklo leto. Kljub temu, da je sadje povsod izredno dobro obrodilo, kljub temu, da je bilo povsod v velikih množinah tega blaga, je imelo odlično ceno. Po solnčnih gričih pa se razprostirajo obširni vinogradi, iz kojih sredino se belijo daleč naokoli vinski hrami, polni zlahtne kapljice, ki še sedaj čaka na kupca. Dasiravno ima vino tako nizko ceno ter je srečen, kdor ga sploh more prodati, je naš vinogradnik izredno navezan na svoj vinograd, ko je baš sedaj polno življenja v njem. Od vseh strani odmeva petje in smeh veselih kopačev, zbranih zvečer pred zidanimi, ko jim gospodar streže s sladkim vinom; z njimi je vesel ter z njimi vrad se smeje in poje. Tak je naš sadjar in vinogradnik. Pridno dela od zore do mraka, ne meneč se za bridkost in težave, ki ga tarejo,

ter prosí Boga, da bi obilo blagoslovil delo njegovih rok. —š—k.

Viničarski vestnik.

III. redni občni zbor »Viničarske kreditne zadruge« v Slamnjaku pri Ljutomeru se vrši dne 17. aprila ob 10. uri z dnevnim redom: odobritev računskega zaključka za leto 1932, poročilo načelstva in nadzorstva, čitanje revizijskega poročila, volitev nadzorstva in služajnosti. Viničarji združniki, vsi na občni zbor svoje stanovske hranilnice in posojilnice.

Tajništvo v Mariboru radi praznikov ne uraduje v dnevih 15. in 16. aprila, marveč teden pozneje dne 22. aprila.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Redni občni zbor strokovne skupine viničarjev se vrši v nedeljo dne 9. aprila po rani službi božji v društveni dvorani. Udeležba za vse viničarje je obvezna!

Nove knjige.

Josip Lavtižar: Marijina božja pota v Evropi. Šmarnice. Te šmarnice bodo ljudje zelo radi poslušali. So nekaj konkretnega, ne sama dogmatika in moralka. Mnoga teh božjih poti naši ljudje sami poznajo in bodo obujali ob branju spomine nanje. Da se seznanijo še z drugimi, bo dobro. Pisatelj je znan po svoji poljudni, prikupni pisavi. Nič previsokega, a vse gre k srcu! Dobi se knjiga pri pisatelju in založniku: Rateče-Planica na Gorenjskem. Cena v platno vezani knjigi 35 Din.

Šmarnice za leto 1933. Izšle so Šmarnice Marije Pomočnice in stanejo broš. 12 Din in vez. 18 Din. Nove so tudi Šmarnice »Evropska božja pota Marijina, stanejo vez. 35 Din. Naročila za lavantinsko škofljo se pošiljajo na Tiskarno sv. Cirila v Mariboru. Prosimo, da le to čimpreje zgodi, da jih dobite pravočasno!

»Satan in Iskarjet.« Knjiga vezana se že dobi in stane polplatno 65 Din, vezana v celo platno 70 Din in z barvano naslovno sliko 75 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Sv. birma, pouk za birmance, za starše birmancev in za botre, je zelo priročna spominška knjižica na sv. birmo. Stane samo 3 Din. Naroča se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Za cerkveno ljudske petje smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno: 1. Cerkevna ljudska pesmarica, izdaja 1933, samo po 3 Din, obsega 100 izbranih pesmi. 2. Venec svetih pesmi, izdaja 1907, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. 10 Din, vez. 30 Din. 3. Prijatelj otroški, molitve in pesmi z notami za šolsko mladino, broš. 2 Din, vez. Din 5.50 in 7.50. 4. Jezus, blagoslovi nas, Slomškove blagoslovne pesmi z notami, 5 Din. 5. Kvišku srca, pesmarica z notami bo zopet v aprilu 1933 dogotovljena. Poleg teh naročate tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejšje in starejšje, pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Raznočrtni.

Prvi umor v zraku. Pri Sv. Benediktu v Teksasu v Severni Ameriki se je zgodil prvi umor v zraku. Ko je letalo padlo na tla, so ljudje našli obadva človeka, ki sta bila v letalu, namreč učitelja letalstva in njegovega učenca,